

»De har en Gang bedt mig, om jeg ikke kunde skaffe Dem Underretning om Deres tidligere Plejerske, den gamle Søster Barbara. Jeg troede hende i Grunden forsvunden fra Jordens Overflade; men nu forleden Nat traf jeg hende minsandten ved en Sygeseng inde i Herredet.«

»Herregud! Saa lever hun endnu, den Gamle!«

»Ja. Med sine 80 Aar har hun altsaa igen givet sig til at være Vaagekone.«

»Det anede mig. Saadan er hun. Hun maa leve for andre eller lægge sig til at dø! Fortalte De hende, at jeg var kommen hjem?«

»Ja. Hun bad mig om at hilse.«

»Og hvordan havde hun det?«

»Tilsyneladende var hun ganske uforandret. Der som det virkelig er Deres Hensigt at engagere det gamle Menneske igen ved paakommende Lejlighed, saa er hun vistnok til Tjeneste. Der behøves sikkert kun et Bud.«

Torben Dihmer vendte sine halvt tillukkede Øjne imod hans Ansigt og saae vedholdende paa det.

»De har talt med Frøken Hecht. Vil hun maaske rejse?«

»Nej, det forstod jeg ikke paa hende. Men De beklagede Dem i sin Tid over hendes Ungdom, og det var jo ogsaa ved en Misforstaaelse af Bureauet, at hun blev sendt herover. Jeg forstaar ikke, hvordan